

Kıyâmet Alâmetleri

Haşım VELİ

Sadeleřtiren: Kâmil ÇAKIN*

Fiten hadisleri ile ilgili yaptığım çalışmalar esnasında, Haşım Veli imzalı "**Efsahu'l-Makâl fi'l-Mesîhi'd-Deccâl Yahud Eşrâtu's-Sâ'a**" isimli ve 1332/1916-1917 tarihinde Hikmet Matbaası tarafından yayınlanmış, 28 sahifeden mürekkep bir kitapçık elime geçmişti. Haşım Veli, kitabın iç kapağındaki nota göre, Osmanlı Devleti'nin Roma Sefareti'nde görevli bir imamdır. Yine eserin arka iç kapağındaki bilgilere göre, yazarın "İslâm'da İzdıvac" (İtalyanca), "Tarikat-ı Mevlana" (Fransızca), "Esrâru Mevlidi'n-Nebî" (Türkçe) ve "Makamât-ı Harîrî Tercemesi" (Türkçe) isimli yayınlanmış eserleri bulunmaktadır. Efsahu'l-Makâl" isimli bu kitap, nisbeten sade bir Osmanlı Türkçe'si ile yazılmıştır. Yazar Haşım Veli, eserini rivayet türü eserlerde yer alan ve çoğu sahih kabul edilen hadislerle dayanarak kaleme almıştır. Fakat, okunduğunda âyet ve hadislerin bâtını denilebilecek bir tefsirine yöneldiği ve daha ilginç, yaptığı yorumların dönemin yönetimine karşı bir çeşit muhalefeti içerdiği görülmektedir.

Hadis ve âyetlerin, bâtını yorumlamalar surtiyle, siyasi alanda nasıl kullanıldığına örnek teşkil etmesi bakımından adı geçen eseri yeni harflerle yayınlamayı uygun gördüm. Bunu yaparken, yazarın dil ve üslup özelliklerine fazla müdahalede bulunmadım; sadece anlaşılması bugün için zor olan kelime ve kavramları günümüz Türkçe'si ile ifade etmeye çalıştım. Eserde çok sayıda hadis kullanılmış olmasına rağmen hiç birinin kaynağı verilmemişti. Bu hadislerin kaynaklarını da gösterdim. Bazı yerlerde, dipnotlar halinde açıklamalarda bulundum. Metne müdahale etmemek ve yazarın düşüncelerini boğmamak açısından bu açıklamalarımı mümkün olduğu kadar kısa tuttum. Fakat, eserin metnine geçmeden önce bazı açıklama ve tespitlerimi zikretmeyi de uygun buluyorum.

Eserde dikkati çeken noktalardan biri, hadislerin siyasi amaçlar için kullanılmasıdır. Yazar, hayatı hakkında fazla bilgi olmamakla beraber, hayatının önemli bir kısmını II. Abdülhamid'in saltanatı altında geçirmiştir. O dönemdeki bir çok ilim adamında görüldüğü gibi, Haşım Veli'de de Abdülhamid düşmanlığı açıkça su yüzüne çıkmaktadır. Yazara göre, Deccâl belirli bir şahıs olmayıp bir şahs-ı manevidir. Dolayısı ile her zaman Deccâlların gelmesi mümkündür. O tarihlerin Deccâl'ı ise II. Abdulhamid'dir. Buna göre, Deccâl'ı öldürmekle görevli olarak yeryüzüne incek olan Mesih de bir çok kereler gelmiştir.

* **Doç. Dr.**, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi

Haşim Veli, rivayetlerde haber verilen Beni'l-Asfar (sarı ırk)'ın da Ruslar ve onların teşviiki ile harekete geçen Bulgar, Sırp, Kara Dağ ve Yunanlılar olduğu düşüncesindedir.

Mesih'in gelişi ile ilgili fikirlerini açıklarken, "hürriyet perverân" olarak nitelendirdiği Abdulhamid karşıtlarını İsa'nın şahs-ı maneviisi altında değerlendirmektedir. Haşim Veli, Kör Ali vak'ası, Bitlis olayları ve 31 Mart gibi olayları irtica'nın can çekişen çırpınmaları olarak görmektedir.

Haşim Veli'nin burada bazı örneklerini verdiğimiz yaklaşımları, metin okunduğunda daha açık bir biçimde ortaya çıkacaktır.

* * *

KİYÂMET ALÂMETLERİ

Allahım! Acizlik, tembellik, korkaklık, ihtiyarlık ve cimrilikten sana sığınırım.
Allahım! Kabir azabından ve Mesih Deccal'ın fitnesinden sana sığınırım.
Taşlanmış Şeytan'dan Allah'a sığınırım.¹

GİRİŞ

Kıyamet kopmadan önce bir takım belirtilerin ortaya çıkacağı sahih rivayetler tarafından tespit edilmiştir². Ne var ki, rivayetlerde anılan bu belirtilerin ifade şekillerinde anlam bakımından kapalılık söz konusudur. Bu nedenle, rivayetlerin zahiri anlamları üzerinde takılıp kalanlar bir çok fikir ayrılıkları içerisine düşmüşler ve dalâlet vadisinden bir türlü ayrılamamışlardır. Halbuki, hakikati görebilen irfan sahiplerine göre kıyamet alametlerinin mahiyet ve keyfiyeti malum ve belirli olduğundan, artık, basiret sahiplerini aydınlatmak zamanı gelmiş, örtüyü açarak kıyamet alametlerinin başlıcalarını izah etmek uygun görülmüştür. Mesih Deccal'a dair fazlaca açıklama bulunduğundan bu risaleye "**Efsahu'l-Makâl fi Mesihî'd-Deccâl**"³ adı verilmiştir.

Bu gibi kıyamet alametlerini muğlak ve simgelerle ifade etmenin anlamı ne olabilir? Sorusuna şu şekilde bir açıklama yapılabilir: Öncelikle, düşünmelidir ki, ilk ve orta çağlarda gönderilen Musa, İsa ve Muhammed aleyhissalatu ves-selam hazretlerinin zamanı gibi medeniyet, ilim ve fennin ileri gitmediği bir devirde o gibi ilkel insanlara büyük hakikatleri tılsım ve şifre ile izah etmekten

1 Risalemize başlarken besmele-i şerif zikredilmemiştir. Çünkü, kıyamet alametlerinin ortaya çıkışı şerir bir topluluğa kılıç çekmek gibi olduğundan hakiki ehl-i iman olmayanlara besmele-i şerifin taşıdığı merhamet yoktur. Nasıl ki, Berâe Suresi'nde de besmele-i şerife zikrolunmamış ve hikmeti yukarıda anlatıldığı üzere açıklanmıştır. (H.V.)

2 Hz. Peygamber'den gelen ve sahih olarak nitelendirilen rivayetlere bakıldığında, Hz. Peygamber kıyametin alametleri olarak bir takım olayların gerçekleşeceğini zikretmektedir. Bunlar: Güneşin batıdan doğması; dâbbetu'l-arzın (yer hayvanı) ortaya çıkması; Ye'cüc ve Me'cüc'ün ortaya çıkması ve dünyayı ele geçirmesi; Deccâl'in ortaya çıkması; Hz. İsa'nın inmesi; dünyayı kaplayacak bir dumanın oluşması; Batı'da, Doğu'da ve Arap Yarımadası'nda yere batmanın vukua gelmesi; Yemen taraflarından bir ateşin çıkarak insanları mahşere sürmesi; Fırat Nehri'nin suyunun çekilmesi ve altın bir dağın ortaya çıkması; İstanbul'un fethi gibi olaylardır.

3 "Mesih Deccâl'a Dair En Fasih Söz"

başka çare var mıydı? Zamanımızda bile, söz ve vicdan hürriyeti hayli ilerlemiş olduğu halde, yaratılış hakikatlerinden ve tabiatın esrarından Avrupa gibi pek az yerlerden başka nerede bahsediliyor? Hatta bahsi bile caiz görülüyor! İlimde henüz ilkel halde olan insanlara yüce hakikatleri simgelerden soyutlayarak söylemek tepkiye yol açar ve fayda yerine zarar doğurur. Büyük İslâm alimlerinden Muhyiddin Arabi, Mevlana Celaleddin Rumi, Celaleddin Devvani ve Şeyh Bedreddin (Allah onlardan razı olsun) gibi kişilerin sözleri bile İslâm aleminde ne kadar ileri geri konuşmalara yol açmış ve nehirler gibi kanlar akmasına sebep olmuştur. Halbuki, o muhterem zatlar bile hakikatleri tamamen simge ve işaretten soyutlamamışlardı. Binaenaleyh, **"kuru ve yaş, (her şey) apaçık bir kitapta (kayıtlıdır)"**⁴ diyen Kur'an-ı Kerim, sonsuz hakikatlerden bahseden bir mukaddes kitaptr.

Ben de ahir zaman alameti olarak gösterilen lafızlardaki simge ve işaretleri oldukça açıklamış olmama rağmen, yine de bazı noktalarda simge ve işaret tercihine mecbur kalmıştım. Kısaca, olan oldu, kıyametler koptu. Ahir zaman fitnesinden kurtulmuş olan müslümanlara müjde verebiliriz ki, *"korkulu rüyanın akibeti hayır olur"* atasözü gereğince, bundan sonraki dönem, Muhammedî gerçeğin ve İslâmî sırların (ledüniyyat-ı din-i mübinin) ortaya çıkma zamanıdır. Bu gibi büyük musibetlerin müslümanlara ve özellikle hilafet makamının idaresi altında olanlara hasredilmesi, onların büyük emaneti yüklenmiş olmalarından dolayı idi. Görev ne kadar önemli ise, sorumluluk da o oranda büyük olacağından, İslâm'ı yanlış anlayıp anlatmak yüzünden müslümanların başına gelmedik felaket kalmadı. Bari, şimdiden sonra hak ve hakikate dönelim. **"Azab gelmeden önce Rabbinize dönün ve O'na teslim olun. Sonra yaradılmı olunuz"**⁵

DECCÂL'IN ORTAYA ÇIKIŞI⁶

Deccâl'in belirli bir şahsın adı olmadığı erbabına gizli değildir⁷. Belki, bu bir vasıftır ki, hakkı ve hakikati örten kimse için kullanılır. Nitekim, Sahih-i Buhârî'de açıklandığı üzere **İbn Sayyâd** veya **Sâfi** namında biri Hz. Peygamber döne-

4 6-En'am-59: "Gaybın anahtarı Allah katındadır. Onları ancak O bilir. Karada ve denizde olanları da bilir. Onun bilgisi dışında bir yaprak dahi düşmez. Yerin karanlıkları içindeki tane, yaş ve kuru (her şey) apaçık bir kitapta (kayıtlıdır)".

5 39-Zümer-54.

6 Makalede bu başlık bulunmamaktadır. Ancak, yazarın diğer konuları müstakil başlıklar altında ele almasına dayanarak, burada konuya uygun gelecek şekilde bu başlık tarafımızdan koyulmuştur.

7 Hz. Peygamber'den yapılan rivayetlere göre, Deccâl'in bir gözü kördür. Onun bu vasfı, hadislerde en ayırıcı iki özelliğinden biri olarak geçmektedir. Deccâl'in diğer vasfı ise alnında "kâfir" veya "ke-fe-ra" yazısının mü'minler tarafından okunabilecek açıklıkta bulunmasıdır. Rivayetlere göre Deccâl'in iri yarı, kırmızı tenli, düz ve siyah saçlı olduğu ve gözünün de ferî gitmiş ve bir üzüm tanesi gibi olduğu zikredilmektedir. Deccâl'in bir tarafında ateş, bir tarafında su bulunacağı konusu da rivayetlerde sık sık işlenmektedir (Buhari, Kitabü'l-Fiten, Bâbu Zikri'd-Deccâl; Müslim, Kitabü'l-Fiten ve Eşrati's-Sâ'a, Bâbu Zikri'd-Deccâl; Ebu Dâvud, Sünen, Kitabü'l-Melahim ve'l-Fiten, Bâbu Hurûcu'd-Deccâl). Bu rivayetler, bize Deccâl'in belirli bir şahıs olduğu izlenimini vermektedir. Yazarın, Deccâl'i belirli bir şahıs olmaktan çıkararak, her devirde görülebilen zalim insanlara teşmil etmesi, ileride

minde Medine'de ortaya çıkmış ve Deccâl olduğu belli olmuş idi⁸. Hz. Peygamber'in vefatından sonra nice Deccâller ortaya çıkmış, batılı hak diye göstermişlerdir. Aynı şekilde, onu öldürme görevi olan Mesîh Ruhullah da bir çok defalar yeryüzüne inmiş ve nice kıyametler kopmuştur. Nitekim, Hazreti Mevlâna – kuddise sirruhu- Hıristiyanlığı bozmaya çalışan bir hükümdar hakkında:

Oysa ki o, gizlice, tek gözlü, lanetlenmiş Deccâl'di,

Ey Tanrı! Sen feryadımıza eriş, ne de güzel yardımcısın sen.⁹
buyurmuşlardır.¹⁰ Zamanımızda ise Kıyametin büyük alâmetleri gerçekleşmiş, gözü görene gizli kalmamıştır. Fakat, bizim zamanımızda ortaya çıkan büyük lanetli Deccâl,¹¹ yukarıda zikredilen Deccâller ile kıyaslanamayacak tarzda alemleri bozmuş, gûyâ "Deccâllerin sonuncusu" unvanını hak etmiştir. Ve onun neticesi olan Kıyamet de o nisbette büyük olmuştur.

İmdi, lanetli Deccâl'in ortaya çıkışı, herkesin bildiği gibi, II. Abdulhamid hükümetinin devam ettiği süreden ibaret olup, sınırsız fitne, kötülük ve fesadın gerçekleşmesidir.

Deccâl'in bir gözünün kör olması, 'din dilinin' ifade şeklidir. Çünkü, bilginin kaynakları beş duyu ve akıldır. Bunlar, İslâmî hakikati görmeye (yaranan) iki göz gibidir. Deccâl'in görme kabiliyeti olan bir gözü kördür. Allah'ın **"gerçekte gözler kör olmaz, ancak göğüslerdeki kalpler kör olur"**¹² ifadesi bu gerçeği açıkça dile getirir. Binaen aleyh, lanetli Deccâl'in ilahi bilgiyi öğrenebilecek ve İslâm'ın mahiyetini görecek gözü kördür. Yahudi mezhebini zirveye taşıyacağı da "din dilinin" ifadesidir. Yani, yalnız mezhebin dış görünüşüne riyakârane bağlanıp, mana ve hakikate asla temas etmeyecek olmasıdır. Yetmiş bin İsfahân¹³ Yahudisinin ona uyacağına, uyanların asıl maksadının sadece para ve gösteriş olacağına işaretir.

görülebileceği gibi, tamamen siyasi amaçlı olup, özellikle kendi devrinde siyasi yönetimi elinde tutan II. Abdulhamid'i Deccâl olarak nitelendirmek içindir.

- 8 Buhari, Cenâiz, Bâb: 80, II. 96. Bu şahsın adı rivayetlerde İbnu Sayyâd, Sâfi İbnu Sayyâd, İbnu's-Sâid, Abdullah İbnu's-Sâid, Abdullah İbnu's-Sayyâd şekillerinde geçmektedir. Kütüb-ü Sitte gibi güvenilir kaynaklarda yer almış olmasına rağmen İbnu's-Sayyâd hakkındaki rivayetlerin gözden geçirilmesinde fayda vardır. Zira, İbnu's-Sayyâd adındaki bu şahsın, eğer varlığı gerçekse, ya yargısız bir infaza kurban gitmiş olması veya ilerleyen asırların kişilik kaymalarına uğramış bazı şahısların Hz. Peygamber döneminde yeniden yaratılmış ve peygamberin dilinden kötülenmiş olması mümkündür.
- 9 Mesnevi Şerhi, Şerheden: Abdülhakîm Gölpinarlı, Başbakanlık Kültür Müsteşarlığı, Kültür Yayınları, İst. 1973, 1. Baskı, c:1, s:133
- 10 Hattâ, Kur'an'ın inmesinden asırlarca önce, "antechrist" namıyla Kitab-ı Mukaddes'de "Deccâl-ı Laîn" adı geçmekte ve şerrinden Allah'a sığınılmakta idi. (H.V.). İnciller'de Antichrist'ten açıkça bahsedilmektedir. Bkz. The First Epistle of John, 2.18.
- 11 **"el-İşâa fi Eşrâti's-Sâa"** isminde bundan üç asır önce Arapça yazılmış bir kitapta Deccâllara dair tafsilat mevcut olup, özellikle İbnu Sayyâd hakkında varid olan hadis-i şerifleri ve daha nice Deccâlların isimlerini ve ortaya çıkış zamanlarını kaydetmektedir. (H.V.)
- 12 22-Hacc-46: "Yeryüzünde dolaşmadılar mı? (Eğer dolaşsalar) düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olurdu. Gerçekte gözler kör olmaz, ancak göğüslerdeki kalpler kör olur".
- 13 Hadis-i şerife geçen kelime, şehir manasına ve İran'da bulunan kasaba değil, 'kötülük'-ten kinayedir. İsfahân Yahudisi gibi kötü demektir. Ya da 'sefih' in ism-i tafdili olan 'esfeh'dir. Ya da sıfat-ı müşebbehe'dir. (H.V.). "Deccâl'a yetmiş bin İsfahân Yahudisi tabi

Deccâl, Kamûs-ı Arabî'nin açıklamasına göre, dâl harfinin fethalı ve cîm harfinin sükûn harekelenmesiyle, Deccâl ve avanesinin yalancılıkta fevkalade mahareti olduğundan, "yalan" anlamında olan (de-ce-le/declen) kelimesinden türemiştir. Ya da küfür ve isyanıyla ve taraftarlarının çokluğuyla insanları ve bütün yer yüzünü kapladığı, yahut ta hakkı batıla örttüğü için "bü-rümek" anlamındadır. Batılı hak suretinde allayıp pullayacağı için "yaldızlamak" anlamındaki "tedlîc" kelimesinden alınmış olabilir. Yer yüzünün hazineleri kendisinin olacağı ve ona boyun eğeceği için "altın" anlamındaki "deccâle" kelimesinden alınmış olması ihtimali de vardır. Yahud kılıç yapımında kullanılan bir ham madde olan "deccâl" ile aynı ismi taşımaktadır. İnsanların gözünde sihir ve şüpheye düşürmek ile herkesten seçkin ve üstün görüldüğü cihettir. Veya pis vücudu ile yer yüzünü murdar ettiği için "fişki", "necaset" anlamındaki "deccâl" kelimesinden alınmıştır. Kendisine uyanlar çok olacağından "büyük yoldaş topluluğu" anlamındaki "deccâle" kelimesinden alınmıştır. Yahut "toplama güruh" anlamındaki "de-ce-le" den alınmış olup, ona uyanlar onun gibi kişiler olacaktır.

Şimdi düşünelim: Bu anlamların tamamı (II.) Abdulhamid'in hükümetine tam anlamıyla uygun düşmektedir. Deccâl'in bineğinin adı "tecessüs" kelimesinden alınmış olan Cessâse'dir¹⁴. Bütün saltanat süresinin batıl hamlelerle ve anlamsız bir şekilde gelip geçeceğine işaretler.

Sağında Cennet, solunda Cehennem olup¹⁵ kendine uyanı Cennet'e; zevk ve sefaya korsa da, bunlar hakikatte elim bir azapta idiler. Cehennem'e koydukları vicdanen müsterih olduklarına işaretler. Yazıcı Zâde, Muhammediyye'de "ana kim irişirse okusun Sûre-i Kehf'i" mısraı ile, Hz. İsa Ruhullah'ın yandaşı olacak Ashab-ı Kehf'den olmak ümidine işaret eder. Hz. Cemaleddin Rûmî'nin:

Dünyada, bu zamanda da nice Ashab-ı Kehf vardır ki,
 Senin yanı başındadır, karşındadır.
 Dost da onunla nağmeler terennüm eder, mağara da;
 Fakat, ne fayda ki gözünde kulağında mühür var.¹⁶

olacaktır. Omuzlarında şallar bulunacaktır." Müslim, Fiten ve Eşrati's-Sâ'a, Bâb: 25, Had. No: 124. IV. 2266.

14 Cessâse'den bahseden bir rivayet özetle şöyledir: "Hz. Peygamber zamanında, önceden Hıristiyan iken müslüman olan Temim ed-Dâri isminde bir kişi, başından geçen bir mace-rayı Hz. Peygamber'in izni ile mescidde müslümanlara anlatır. Temim ve bazı arkadaşları, bir deniz yolculuğu sırasında, gemilerinin parçalanması sonucunda bir adaya çıkarlar. Bu adada her tarafı kullarla kaplı, önü arkası ayırt edilemeyen bir yaratıkla karşılaşır. Bu yaratık kendisinin Cessâse olduğunu söyler ve onlara Deccâl'in bulunduğu yeri gösterir (Rivayetin ayrıntıları ve değerlendirmeler için bkz. Hadis Problemleri, Enbiya Yıldırım, İst. 1996, Ümran Yay. S.259 vd.). Bazı rivayetlere göre Cessâse, zıplayan, sıçrayarak hareket eden bir yaratıktır.

15 Deccâl ile ilgili rivayetlerde onun yanında ateş ve su olacağı, ateşin aslının su, suyun aslının da ateş olduğu belirtilmektedir. Mesela bkz. Buhari, Fiten, Bâbu Zikri'd-Deccâl. Bazı rivayetlerde de bir tarafında Cennet, diğer tarafında Cehennem olacağı bildirilmektedir. Bkz. El-Azimabâdi, Avnu'l-Ma'bûd, el-Fiten ve'l-Melâhim, (14) Bâbu Hurûcu'd-Deccâl, Had. No: 4293.

16 Mesnevi Şerhi, Şerh: Abdülbaki Gölpınarlı, c:I, s:136

buyurduğu şekilde nice Ashab-ı Kehf Daccâl'in zamanında emin ve korunmuş olarak bulunurlar. Binâen aleyh, Kehf Sûresi'ni ihlasla okumaya devam eden kişilere nice ilâhi sırlar açılır da Ashâb-ı Kehf grubu ile karşılaşır ve lanetli Deccâl'ın şerrinden emin olur. İlahlık davasında bulunması, **(Büyüklik ve ululuk benim elbisemdir...)**¹⁷ kudsî hadisinde ifadesini bulan yüce Allah'ın özel sıfatları ile çatıştığını göstermektedir. O devirde Yıldız Sarayı'ndan bir nida **(ben sizin en büyük rabbinizim)**¹⁸ diyor ve bütün mahiyetindekileri kulluğa davet ediyordu. İlahlık iddia ettiği için kırk seneye varmadan yok olması kaçınılmazdır. Zira, kırk, olgunluk makamı, nübüvvet ve peygamberliğin başlangıcıdır.

Deccâl'in ilk çıktığı gün bir sene kadar, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta, diğer günleri normal günler gibi olması¹⁹, Deccâl'in başlangıç devrindeki insanların bildiği musibetlerin çokluğundan dolayı geçen zamanın sene kadar uzun olacağı, ikinci devrede musibetlerin biraz hafifleyeceği ve üçüncü, dördüncü devirlerde her ne kadar musibetler vaki olmakta ise de cehalet, gaflet ve tahammüle alışkanlık kazanmak sebebiyle, cahilce ve ahmakça yaşayanlara geçen günler sıradan günler gibi geleceğine işarettir. Deccâl'in başlangıç devrinde güneşin renginin gitmesi, ikinci günü sarımtırak olması, üçüncü günü tamamıyla siyah olması bilgi nurunun Deccâl devrinde azalması ve git gide bütün ilmi mahfillerde İslâm'a ve vatana faydalı eserlerin yasak olmasıyla karanlıkta kalmak ve güneşin ışığının yok olmasıdır. Yüce Allah'a sığınırız. Fakat, bu karanlık gecede teheccüd namazı kılanlar, yani uyanık olanlar kıyametin yakın olduğunu içlerinde hissediler. Yüce rabbimize sığınırız. Sözün özü, Deccâlların sonuncusu olan (II.) Abdulhamid hükümeti otuz şu kadar sene çeşitli hile ve fesat ile alemlî yoldan çıkarıp dehşetli bir kıyamet hazırladı. Allah'ın laneti onların üzerine olsun.

BENİ'L-ASFAR'IN ORTAYA ÇIKIŞI

Yazıcı Zâde: (Muhammediyye)

"Muhaddisler dediler kim Beni'l-Asfar'dır, Efrenc"²⁰

Halis sanı cins olan Moskof'un oğulları ve onların dirilttiği Bulgar, Sırb, Karadağ, Yunan hükümetlerinin ortaya çıkışı ve bütün Rumeli kıtasını istilalarıdır. (Muhammediyye)

"Benim ümmetimin mülkü iriser şark ile garba"

"Pes andan sonra çıkıser Beni'l-Asfar, idiser zür"²¹

17 İbnü Mâce, Zühd, 16. Ebu Davud, Libas, 25.

18 79-Nâziât-15-24: "Sana Musa'nın haberi geldi mi? Tûr'daki kutsal vâdide rabbi ona seslenmişti. Firavun'a git, çünkü o isyan etti. Arınmak ister misin; sana rabbinin yolunu göstereyim ve O'ndan kork. (Musa) ona en büyük mucizeyi gösterdi. O ise yalanladı ve isyan etti. Sonra, tuzak kurmaya çalışarak geri döndü. Adamlarını topladı ve onlara bığdı: Ben sizin en yüce Rabbinizim, dedi".

19 Ebu Dâvud, el-Fiten ve'l-Melahim, Bâbu Zikri'd-Deccâl, Had.no: 4299: "...Ya Rasûlallah! Deccâl dünyada ne kadar kalacak? Diye sorduk. Kırk gün kalacak, diye cevap verdi; bir gün bir sene gibi, bir gün bir ay gibi, bir gün bir hafta gibi ve diğer günleri ise şu anki günleriniz gibi geçecektir, dedi..."

20 Yazıcızâde, Muhammediyye, Fasl fi Eşrâti's-Sâ'a, Matbaa-i Osmaniyye, s. 245.

21 Yazıcızâde, Muhammediyye, s.245.

Sonuçta, sarı cins büyük baba Rusya'nın teşvikiyle İslâmi hükümetler aleyhine tecavüzleri vuku bulan bütün Beni'l-Asfar'ın ortaya çıkışı ve istilasıdır.²² Bu yolda Beni'l-Asfar'ın ortaya çıkışı asırlardan beri bir çok kereler vuku bulmuş ise de bu defa ki ortaya çıkışı en sondur. Almanya devletinin kuruluş şekli de bir çok küçük hükümetlerin birleşmesi olduğundan Beni'l-Asfar ünvanına layıktır. Bu halde, onların ortaya çıkışı cihanı iktisaden kontrolleri altına aldıklarına işaretir.

İSA ALEYHİSSELAM'IN İNİŞİ

Hız. İsa'nın inişi Kur'anî işaretler ve sahih hadisler ile sabittir²³. Hız. İsa aleyhisselam, hakikat lisanında "saf hakikat" anlamınadır. Onun mesleği bu idi. Binaen aleyh, özel vasıflarıyla isimlendirilme kabilinden, (İsa) Ruhullah'ın özüne mazhar olan ve gerçeği gören bütün büyük zatlar İsa Mesih'dir.

Lanetli Deccal sırf yalan olduğu gibi, onun aleyhinde bulunmak da sırf hak idi. Şimdi, "iniş=nüzül" den önce "yükseltme=ref" in anlamını ifade edelim: İsa ruhullah hakkında Kur'anı Kerim'de (**bilakis, Allah onu kendine yükseltti**)²⁴ buyurulduğu gibi, İdris aleyhisselam hakkında da (**onu yüce bir mekana yükselttik**)²⁵ ayeti varid olmuştur. Burada "mekân", Muhyiddin Arabî'nin Fusûs'unda tahkikine göre, makam ve derecenin yüksekliği manasıdır. Zaten, "ref" sözlükte "değerin ve durumun yüceliği" manasında hakikat olduğu bilinmektedir. (**Allah içinizden iman edenleri yükseltsin**)²⁶, (**senin şanını yüceltmedik mi**)²⁷ (**O, dereceleri yükseltendir**)²⁸ gibi ayeti kerimeler "durum ve değer in yüceliği" manasını kuvvetlendirmektedir.

Aynı şekilde "inmek" kelimesi de "yücelik" anlamını içererek, ortaya çıkmak ve apaçık meydana gelmektir. (**ve demiri indirdik**)²⁹ ayeti demirin diğer bir yerden dünyaya gelmiş olmadığını pek açık gösteriyor. Belki burada "inzâl-indirme" lahutiyetten nasutiyyete çıkmak demektir. Sonuç olarak, "in-

22 Garb, ki Avrupa ve Afrika'dır; mülkün o kısmı Beni'l-Asfar'ın hilesi ile İslâm'ın kontrolünden çıktı. Bütün o tarafta kıyamet koptu.(H.V.)

23 Hız. İsa'nın kıyamet kopmadan önce yeniden dünyaya inmesi inancı, bütün müslümanlar tarafından kabul edilen bir inançtır. Hız. İsa'nın bu inişi Kur'an'da açık bir şekilde zikredilmemektedir. Bununla beraber alimler, Hız. İsa'nın inişini bazı müteşabih ayetlere dayandırmaktadır. Hadislerde ise Hız. İsa'nın inişi oldukça açık ve net bir şekilde ifadesini bulmaktadır. Bu konuda bkz. Zeki Sarıtoprak, Nüzül-i İsa Meselesi, Çağlayan Yayınları, İzmir 1997.

24 4-Nisâ-157,158: "Allah'ın Rasûlü Mesih İsa b. Meryem'i öldürdük, dedikleri için (lanete uğradılar). İsa'yı ne öldürebildiler, ne de asabildiler. Fakat, onlara bir benzetme yapıldı. Onun hakkında ihtilafa düşenler tam bir kararsızlık içerisindeyler. Herhangi bir bilgileri olmayıp, sadece zan peşinde giderler. Onu kesinlikle öldüremediler. Bilakis, Allah onu kendine yükseltti. Allah aziz ve hakimdir".

25 19-Meryem-57

26 58-Mücâdele-11: "Ey İman edenler! Size meclislerde yer açın denilince yer açın ki Allah da size genişlik versin. Size kalkın denilince de kalkın ki, Allah içinizden iman edenleri ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır."

27 94-İnşirah-4.

28 40-Mü'min-15: "O, dereceleri yükselten, Arş'in sahibidir. Seçtiği kuluna, kıyametle uyarması için emrinden Ruh'u indirir."

29 57-Hadid-25.

mek=nuzûl, tenezzul” yüksek bir mertebeden aşağıya inmek, mesela Hz. Mesih İsa b. Meryem aleyhisselam’ın ruhaniyetten cismaniyete inışı ve ortaya çıkışı demektir. Nitekim, Ak Minare üzerine inmesi İslâm üzere olması demektir³⁰. İsa Mesih, lanetli Deccâl’i katletmese dahi tuz gibi erir, mahvolur. Zira, hakikat karşısında yalanın hükmü yoktur. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Binaen aleyh, “Deccâl’in eceli” hulul eder. Mesih Ruhullah’ın bundan sonra domuzları öldürmesi ve cizyeyi kaldırması³¹. Hinzır (domuz) demek pislik, murdarlık manasındadır. Binaen aleyh, Hz. İsa’nın domuzlara dönüşmüş olan batılları ve arkadaşlarını mahvedeceğine işarettir. Cizyenin kaldırılması, hürriyet taraftarlarından zorluklara yol açan kanunların kaldırılmasıdır. Tefsir-i Şeyh adı ile meşhur Te’vilât-ı Kâşânî isimli kitapta **(ve o (İsa) kıyametin ilmidir)** ayet-i kerimesinin tefsirinde diyor ki, “İsa aleyhisselam büyük kıyamet kendisi ile malum olan kişidir”.

Zira onun inışı kıyamet alametlerindedir. Hadis-i şerifte varid oldu ki **(İsa, mukaddes topraklarda ismi Afik olan bir tepeye iner. Elinde bir mızrak vardır. Onunla Deccâl’i öldürür, haçı kırar, kiliseleri ve havraları yıkar, insanların sabah namazını kırdıkları bir sırada Beyt-i Makdis’e girer)**³². Afik Tepesi adı verilen yere inışı Hz. İsa’nın orada bedenleşmesiyle ortaya çıkacağı yere işaret olup, Mukaddes topraklarda mübarek bedeninin oluşacağı temiz maddeye işarettir. Elinde mızrak bulunması, kendisi ortaya çıktığında kudret ve şevkete sahip bulunacağına işarettir. Deccâl’i öldürmesi, alemleri saptıran baskıcı ve zalime galip ve muzaffer olacağına işarettir. Haçı kırması, kiliseleri yıkması ve mabedleri tahrip etmesi çeşitli dinleri kaldıracağına işarettir. Beyt-i Makdis’e girişi, ‘velâyet-i zâtıyye’ makamına girmesine işarettir. Ümmet-i Muhammed’in sabah namazında bulunması³³ büyük kıyametten sonra vahdet güneşinin nuru ortaya çıkmakla müslümanların tevhidde bulunmalarına işarettir. (alıntı bitiyor)

İşte kutbu’l-ârifin hazretleri bu kadar açık söylerse bize ne kalır? Hakikat ruhunun cisim ve cesed ile alakasının İsa aleyhisselam’ın inışı olduğunu tahkik buyurdular. Hz. İsa’nın teşekkül edeceği ve ineceği yer olarak açıklanan mukaddes toprak, kadımdır. Mezheb-i tahkikte temiz olan meni maddesinden Hz. İsa’nın oluşması, ortaya çıkması ve nâsüt alemine gelmesidir.

Şurası da gizli kalması ki, sūfilerin te’vili, “Onun te’vili geldiği gün”³⁴ kabilinden bir şeyi hak ve hakikate irca demektir. Yoksa, tercihe layık olanı seçmek değildir.

30 Müslim, el-Fiten ve Eşratu’s-Sâ’a, Bâbu Zikri’d-Deccâl ve Sıfatihî ve mâ Ma’ahu, Had. No: 110, IV. 2253.

31 Buhari, Buyu, 102, III. 40; Mezalim, 31, III. 107; Tirmizi, Fiten, 54: “Nefsim elinde olan Allah’a yemin olsun ki, çok geçmeden, İbnu Meryem adil bir hükümdar olarak aranızda inecektir. Haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracaktır. Mal öyle artacak ki, hiç kimse onu kabul etmeyecek”.

32 Zeki Sarıtoprak, Nuzûl-ü İsa Meselesi, Çağlayan yayınları, İzmir 1997, 79.

33 Müslim, Fiten, 34, Bâb:9, IV. 2221.

34 7-A’raf-52-53: “Onlara, bir bilgi temeli üzerinde açıkladığımız, inananlara yol gösterici ve rahmet olarak bir kitap getirdik. (şimdi ise) Onun te’vilinden başka bir şey beklemiyorlar.

Peygamber neslinden bir mehdî'nin ortaya çıkışı

Peygamberlerin sonuncusu Hz. Peygamber'in aile ve evladına Yezidiler ve Emevi hükümeti bir çok işkence ve eziyetlerde bulundular. Kur'ânî hakikatleri yüklenen peygamber soyunu yok ederek hürriyeti engellemeye ve gizlemeye gayret ettiler. Bu durumda, peygamberin neslinden olanlar yer yer kaçtılar ve yüklenmiş oldukları Kur'ân anlamlarından oluşan büyük emaneti nesilden nesile, ehline bellete geldiler. Peygamber soyundan gelen insanların ortaya çıkışı, bu gibi Kur'ânî hakikatlere vakıf büyük kişilerin apaçık bir şekilde ortaya çıkmaları demektir. Ehl-i beyt ve peygamber soyundan olmak için mutlaka Arap olmak gerekmez. Nitekim, Hüsametdin Çelebi hakkında Hz. Mevlana (k.s) "**Kürt olarak yattım, Arap olarak sabahladım**"³⁵ buyurdular. Başka bir yerde de "**diğer kavimlerden eğer bir kimse olsa ehl-i dil, ehl-i beytin zümresinden sayılır, Selman olur**"³⁶ demektedir. İşte bunun gibi nice büyükler ve peygamber nesli ortaya çıkarak açıkça bütün insanları hidayet ve hak yoluna davet ederler. Mehdi'nin ortaya çıkışı bu demektir. Hürriyet taraftarları ehl-i beyte mensup birer müctehid-i mutlak oldukları için dört mezhepten hiç birini taklit etmezler.

İslâm ülkelerinde hürriyeti ilan ve tesis etmek Mehdi'nin ortaya çıkışı ve galip gelmesinde en büyük şarttır. Binaen aleyh, asırlardan beri korudukları Kur'ânî anlamlardan zamana göre hüküm çıkarırlar. Hz. Peygamber soyundan olan Mehdi ile İsa aleyhisselam'ın karşılaşması ve Mehdi'nin imamlığı buna işarettir. Ashâb-ı Kehf, (İsa) Ruhullah'ın emri altında bulunacaktır. Bu da hakikat erbabının, bütün hürriyet taraftarlarının ve sayısız gizli hürriyet ve barış örgütlerinin İsa'ya yardım edeceklerine işarettir.³⁷ Allah hepsinden razı olsun.

"**Alimler peygamberlerin mirasçılarıdır**"³⁸ hadisi gereğince, peygamber mirasına uygunluk ilim ve hakikat erbabı olmakla mümkün olur. İman hakikatlerine ve Kur'ânî sırlara vakıf olan büyük alimler bu yakınlığı elde etmişler ve mirasa hak kazanmışlardır. Binaen aleyh, Hz. Hasan ve Hüseyin ile şeref-yab olanlar mezkur ilimlere vakıf olurlarsa, maddi ve manevi açıdan seyyid ve nebevi yakınlık ile şereflenirler. Bunlardan başka, vukuf ve irfan sahibi hangi ırktan olursa olsun manen Hz. Muhammed'in yakını ve Hz. Hasan ve Hüseyin makamındadırlar.³⁹

Muhammediye:

Kılıser ol yiğiti bir kılıçla iki pare

Dönüb ânı kığırısır idub ânâ işaretü

Onun te'vili geldiği gün, önceden onu unutmüş olanlar derler ki, (meğer) Rabbimizin elçileri doğruyu getirmişler..."

35 Mesnevi Şerhi, Şerh: Abdülbaki Gölpınarlı, c:1, s:24.

36 Bulunamadı.

37 Bugün için Deccâl hükümetin şevket ve gücü kırılmış ise de vaktiyle ona kulluk bilinciyle bağlı olarak görev yapmış, şahsi menfaatlerini halkın zarar görmesi bahasına temin etmiş olan gammazların henüz hepsi yok olmadıkları için, doğru yolda ilerleyenlerin daima uyanık olmaları ve Kehf Sûresi'ni okumaları lazımdır.(H.V.)

38 Buhari, İlim, Bâb: 10, I. 25.

39 Selman-ı Farişi ve ehl-i beyt hakkında Futuhât-ı Mekkiyye'nin 29. Faslında yeterli açıklama vardır.(H.V.)

Yiğit giru diri ola tura uru güle güle
Ânı dirler ki Hızır ola ânın çoktur kerâmât⁴⁰

Lanetli Deccâl'a karşı hak ve hakikati savunan ve Deccâl tarafından iki parça edildiği halde yine de hayat kazanarak Deccâl'in yüzüne karşı hakkı söyleyen ve hakikat dilinde "feta" (jeune) denilen kişi⁴¹, o zaman hürriyet taraftarı olarak kurulan ve hakikati gören kişilerin "feta" gibi büyük kuvvet ile hürriyet taraftarlarınınca basılıp neşredilen ve lâyiha şeklinde Yıldız (sarayına) verilen doğru sözlerinden ibarettir.

Muhammediyye:

Helak olsa kaçan Deccâl deveyle yürüye arslan
Koyun kurt ile yürüye hiç etmeye hıyânâtı
Yılanla oynaya oğlan cihan emn ü eman ola
İmârât oluser sonu niceyse hem bidâyâtı⁴²

Bu yolda evrensel barış ve insanlığın mutluluğuna hayli zaman lazımdır. Binaen aleyh, zamanımızın Deccâl'ı (II. Abdulhamid) kırk seneye varmadan iktidardan düşürülmüştür, Buna rağmen, yer yer görülen ihtilal ve irtica hareketleri, İslâm adı altında gizli fitne eserleri, fesad ve münafıkların tertipleri; kısaca İslâm'ı kendilerine alet etmek isteyen mekruh güruh, meselâ Kôr Ali, 31 Mart ve Bitlis olayları gibi olaylar Deccâl'in son irticâi eserleri ve yok olmaya mahkum kılıç artığı bir takım kötü insanlardan ibarettir. Bunlar ise, "**nerede bulunurlarsa bulunsunlar onlara zillet yaftası vurulmuştur**"⁴³ hükmüne layıktırlar. Allah onları perişan etsin ve Allah'ın laneti onlara olsun.

Bu konuda şahıslar önemli değildir. "**Mehdi'nin ismi Muhammed olacaktır**"⁴⁴ sözü Hz. Muhammed aleyhisselatu vesselam'ın yoluna mazhar olacağına işaretler. Nasıl ki Şeyh-i Ekber radiyallahu anh kendi asrında Fas'ta emir olan Yakub adındaki kişinin resulün soyundan gelen bir Mehdi olduğunu bununla beraber halkın adı geçen bu şahsın içyüzünden gafil bulunduğunu açıklıyorlar.

GÜNEŞİN BATIDAN DOĞMASI

Malum olsun ki, ilimlerin ve irfanın harfi ve kelimesi güneştir. Hakikat erbabı ilimlerden ve sanatlardan simge yolu ile "ziya" ve "güneş" diye bahsederler. "Şems=güneş" bazı kere ruhtan ibaret olup "mağribu'ş-şems=güneşin batması" insan bedenidir. Mekan tayin edilmeksizin "mağribu'ş-şems" insan bedeni olduğuna göre, bu gibi ilerleme ve hakikatlerin insandan zuhuruna işaretler.

Hakikat dilinde, güneşin batıdan doğuşu, en başta Hazreti Şeyh Muhyiddin-i Arabi el-Endelusi et-Tâî ve İbn Rüşd hazretlerine göre bütün hakikatlerin Batı'dan yani Avrupa tarafından ortaya çıkışıdır. Mebde ve Meâd, ahval-i maîşet (geçim şekilleri), ticaret usulleri, ilâhiyyât, felsefe, üstün ahlak ve aksi⁴⁵,

40 Yazıcızâde, Muhammediyye, Fasl fi Hurûci'd-Deccâl, s.249.

41 Bazı rivayetlerde "racul=bir adam" şeklinde geçmektedir: Müslim, Fiten, Had no: 110, IV. 2253. Buhari, Fiten, Bâb: 27, IIIV. 103.

42 Yazıcızâde, Muhammediyye, Fasl fi Nüzûli İsâ, s.250.

43 3-Âli İmrân-112.

44 Er-Rudani, Büyük Hadis Külliyyatı, V. 365, Had. Na: 9915

45 Çünkü, eşya zıddı ile ortaya çıkar.(H.V)

ahval-i ruh (psikoloji), esrar-ı tabiat (tabiat bilimleri), tıbbın sırları ve geometrinin incelikleri kısaca ilkel durumda olanlara göre bütün adetleri yok eden şeylerin Avrupa'dan ortaya çıkışı ve yayılmasıdır. Bütün bu gerçekleri öz olarak içeren İslâmi esaslar sanki külçe halinde Avrupa'ya naklolundu da sonradan işlenmiş ve süslenmiş altın olarak yine Doğu'ya geri dönmektedir. Artık simge ve işaretlerle hakikat ifade olunmayıp apaçık ortaya çıkmıştır. Bu garip hallere (Gecenin bir kısmında, sadece sana ait olmak üzere, kalkıp namaz kıl. Umulur ki, rabbın seni övülmüş bir makama yükseltir)⁴⁶ sırtına mazhar olan, uyanık halde bulunan ve teheccüd namazı kılanlar vakıf oldular.

(Rabbinin bazı ayetleri –alametleri- geldiği gün, kişiye imanı fayda vermez. Çünkü bundan önce iman etmemiş veya imanı sayesinde hayır kazanmamıştı)⁴⁷ ayeti, ilahi sıfatların Avrupa ve Amerika gibi medeni ülkelerde ortaya çıkışı zamanında iman üzere bulunmayanların, yani hazır vaziyette olmayanların yok olması mukadderdir.

Bu konuda daha fazla bilgi edinmek isteyen kişi, Ruhü'l-Beyân tefsirinin Meâric Sûresi'ndeki incelemesine müracaat etsin.

DÂBBETU'L-ARZ'IN (YER HAYVANININ) ORTAYA ÇIKIŞI

Yüce Allah şöyle buyurmuştur: **(Onlara verilen söz gerçekleştiği zaman, onlara yerden bir Dâbbe – hayvan - çıkarınız. İnsanlara âyetlerimize iman etmediklerini söylerler)**⁴⁸. “Dâbbe”, yer yüzünde yürüyen her mahluka denir. Terminolojide, “dâbbetu'l-arz” bir hayvandır ki, onun ortaya çıkışı kıyamet alametlerindedir. “Dâbbetu'l-arz”ın ortaya çıkışı şöyledir: Ebediyen isyankâr olan insanların pis yapılarında toplanmış olan kötülüğü ortaya çıkarmaya ilahi murad karar verdiği zaman, her türlü kıyafet ve şekillerde, çeşitle ahlak ve yaratılıştaki garip bir zümre ortaya çıkar; bunlar, geçim şekilleri, sahip oldukları sıfatlar ve halleriyle her kese her şeyi söylerler. Özellikle öldükten sonra dirilmeye iman etmeyenleri ikaz ve tenbih ederler. İmdi, dâbbetu'l-arz hakkında söylenmiş olan sözler tamamen Cizvit ruhbanları hakkında uygun düşmektedir.⁴⁹ Bunların, yani hıristiyan babalarının yayınları İslâm'ı bilmeyerek doğruladığı için müminleri aklayıp İslâm hakikatini teyid; inkarcılara karalayıp mezheplerinin batıl olduğunu ortaya koyar. Yazıcızâde, Muhammediyye'de buyurur:

“Dâbbetu'l-Arz canavardır, çıka yerden aşikar
Alemi ide şikar, ol anı kim ide şikar
Başı öküz başlıdır hınzıra benzer gözleri

46 17-İsra-79

47 6-En'am-158: “Onlar, kendilerine meleklerin gelmesini, veya rabbinin gelmesini ya da rabbinin bazı ayetlerinin gelmesini bekliyorlar. Rabbinin bazı ayetleri –alametleri- geldiği gün, kişiye imanı fayda vermez. Çünkü, bundan önce iman etmemiş veya imanı sayesinde hayır kazanmamıştı. De ki, bekleyin! Biz de bekliyoruz.”

48 27-Neml-82.

49 “Cizvitler, Katolik Kilisesi'ne mensup görevli rahiplerden oluşan dini bir cemaattir...Kuru-cusu, asıl adı İnigo Lopez olan Loyalalı Ignatius'tur (1491-1556). Geniş bilgi için bkz. Ali İbra Güngör, Cizvitler ve Katolik Kilisesi'ndeki Yeri, Asam Yay. Ankara 2002.

Turfedir gayette şekli, vasfı olmaz inhisar"⁵⁰

Başının öküz başı gibi olması hayvani duyulardan soyutlanmadıklarına işaret eder. Gözünün domuz gözüne benzemesi alçaklık ve bayağılık tabiatına delalet olup, kulağının fil kulağına benzemesi şeytan şeklinde bulunmalarına işaretler. Göğsünün arslan göğsü gibi olması, topluluğun gücüne ve dayanaklarının kuvvetine delalet ve işaretler. İki kandili olması şimendifer, vapur gibi hızlı araçlar ile dünyanın her tarafına gitmelerine işaretler. Dâbbetu'l-arzın her dilde ve özellikle fasih Arapça konuşacağı da hakikat dilinin ifadelerindedir. Adı geçen topluluk bir çok dilde ve özellikle Arap dilinde bir çok kitaplar basıp yayımlayarak halkın mal ve parasını çekip almaları; hakikat ehlinin imanını parlatmak, taklitçi, mutaassıp ve hurafelere inanan kişilerin sapıklık ve yanlışlıklarını anlatmak gibi etkilerinin olması söz konusu topluluğun özelliklerindedir. Zira, dâbbetu'l-arzın elinde Musa'nın âsâsı ve Süleyman'ın yüzüğü bulunacağı da lisan-ı sıdkın ifadelerindedir. Muhammediyye:

"Bile Musa'nın âsâsın tuta çıkırserdür

Hem Süleyman'ın yüzüğü bilesinde şâhivar"⁵¹

Dâbbetu'l-arzın dayanağı, düvel-i muazzamanın güçlü dayanağı ve asli makamı olan Roma'daki Vatikan'dır. Safa ile Merve'den çıkışı⁵², Cizvit misyonerlerin bir takım mürüvvetle bulunmalarına işaretler.

Fakir ve düşkünleri korumak, zalimleri cezalandırmak dâbbetu'l-arzın özelliğidir, nice zevk veren kitaplar, faydalı eserler meydana getirdiler ki bütün cihanı zevk ve sefaya gark ettiler. Yazıcızâde:

"Dâbbetu'l-arz çıka arz-ı Safa'dan

Alemi doldura zevk ve sefadan"⁵³

Tabiidir ki ilimlerin ve mearifin genelleşmesi isyankar insanların pisliliğini ve iyi insanların temizliğini ortaya çıkaracağından, bütün yaratılış sırları, onların sayesinde meydana çıkacak, batıl ve hurafe olan şeyler dağılacaktır. Yazıcızâde:

"Böylelikle dâbbetu'l-arz seyr idiser alemi

Hakkı izhar eyleyüp butlanı ide tar u mar"⁵⁴

Dâbbetu'l-arz sıfatıyla⁵⁵ Mekke-i Mükerreme, Medine-i Münevvere'den başka ayak basmadıkları yerleri kalmamıştır. Bütün Asya, Çin, Japonya, Amerika, Afrika dâbbetu'l-arzın gezdiği yerler olmuştur ve daha Allah'ın dilediği kadar gezip dolaşacaktır. Dâbbetu'l-arzın iki kere ortaya çıkışı da şeriat dilinin (kendine has) ifade şeklidir⁵⁶. Tarihçiler bilirler ki Cizvit cemiyeti bundan üç

50 Yazıcızâde, Muhammediyye, Fasl fi Hurûci Dâbbeti'l-Arz, s.252.

51 Yazıcızâde, aynı yer.

52 "Ciyad ne kötü bir vadedir...Çünkü oradan dâbbe çıkıp üç kere haykırdıktan sonra..."

"Dâbbe mescidlerin en büyüğünden zuhur edecektir..." "...Sonra Safa'nın yarık yerinden dâbbe çıkacak..." Bkz. Büyük Hadis Külliyyatı, V. 363, Had. No: 9902, 9903, 9904.

53 Yazıcızâde, aynı yer: "Yarıla yer çıka Dâbbe Safa'dan – Cihanı doldura zevk u sefadan".

54 Bir nüshada "putları" şeklindedir (H.V.). Yazıcızâde, Muhammediyye, Fasl fi Dâbbeti'l-Arz, s.252: "İş bu resme Dâbbetu'l-Arz seyr idiser alemi".

55 Çünkü, Cizvit sıfatı olmayarak İslâm adı altında Mekke ve Medineye'de girdikleri muhakkak hatta bazıları bizzat tarafımızdan görülmüştür. (H.V.)

56 Dâbbetu'l-arzın iki kere ortaya çıkacağına dair rivayetlerde her hangi bir bilgiye rastlayamadık. Bununla beraber, Dâbbe'nin üç defa çıkacağı bazı kitaplarda belirtilmektedir. Ali

yüz sene önce kurulmuş ise de şimdiki gibi hakim olmamıştı. Kaldı ki ayet-i kerime bir kıraatte ikinci bâbdan “taarruf” vezninde cerh anlamına gelen (kelleme=konuştu) den “tukellimuhum=onlara söyler” şeklindedir. Yani sapık inanç sahiplerinin delillerini yok eder demektir. “el-Ferîd fî İ'râbi'l-Kur'âni'l-Mecîd” isimli kitapta Übeyy b. Ka'b (v.h.19) hazretlerinin kıraatına göre “tunebbiuhum=onlara haber verir” şeklindedir; yani “tuhaddisuhum bi keyte ve keyte=onlara şöyle şöyle haber verir” demektir. “Ahrecnâ=çıkarttık” kelimesi (di-li) geçmiş zaman kipidir. Her ortaya çıkan kişi yer yarılıp da çıkmaz, belki “hurûc alâ's-sultan=iktidara karşı ayaklanma” olarak Mehdi'nin ortaya çıkışı, Deccâl'in ortaya çıkışı demek apaçık meydana gelmek demektir. Yoksa cahil halkın zannettiği gibi bukalemun şeklinde bir hayvan ne geldi, ne gelir ne yer yarılıp çıktı, ne çıkar. İşte bunun gibi diğer bazı kıyamet alametleri de gerçekleşmiş, gözüyle gizli kalmamıştır. Allah her türlü noksanlıktan münezzehtir. O'na şükrederiz. Şurası da kapalı kalmasın ki kıyamet alametlerinden hangisi olursa olsun iman edenlere göre faydalı, şerir insanlara göre zararlıdır. Zira kıyamet şerir insanlar üzerine kopar⁵⁷, kıyamet alametlerinin gerçekleşmesi peygamberinin dilinde varid olan bir takım örneklerin mahiyet ve hakikati meydana çıkması açısından bu babda korkulacak bir şey yoktur. Kıyametin yaklaşması hakikat üzerindedir örtünün kalkması demektir. Son peygamber, muttakilerin imamı Muhammed aleyhisselam'ın gönderilmesi ve peygamberliği de kıyamet alametlerinin en büyüklerindenidir. **(Onlar, kıyametin kopmasını bekliyorlar. Kıyamet onlara ansızın gelir. İşte, alametleri gelmiştir)**⁵⁸ bu gerçeği dile getirmektedir. **Zevra** sahibi üstad Celaluddin el-Devvâni hazretleri Risale'sinin mukaddimesinde **(hakikat güneşinin batıdan doğuşu ve nebilerin dilinde vaki olan misallerin yerlerinde meydana gelmesi yaklaştı)** diyerek⁵⁹ ta bundan birkaç asır önce ahir zamanın acayip olaylarını hissetmişlerdi. Hatta o zaman Zevrâ gibi bir risale yazmak da kıyametin alametlerinden olabilir. Kısaca, hürriyet taraftarları ve bütün inananlar kıyamet alametlerinden telaşa düşmezler. Etrafa bakıldığı zaman, bu konuda varid olan nasların uygulaması bu yoldadır. Kur'ân-ı Kerim Allah'ın kelamı olduğundan, insan nefesine oranla alametler her zaman ortaya çıkmakta ve ilelebet her zaman Kur'ân ayetlerinin anlamı gerçekleşmektedir.

İşte **(ölen kimsenin kıyameti kopmuş demektir)**⁶⁰ hadisi bu gerçeği göstermektedir. Bizim araştırmak istediğimiz taraf, insanlar arasında şöhreti yaygın olan kıyamet alametlerinin mahiyetini açıklamaktır. Ve bir de inananlara açıklarız ki, buraya kadar ele alınan büyük kıyamet alametleri gerçek-

Çelik, Hz. Peygamber'in Hadislerinde Fitne, İzmir 1996, 53 (Sehârenfüri, Bezu'l-Mechûd, XVII. 230'dan)

57 İbn Mâce, Fiten, Bâb: 24, Had. No: 4039, II. 1341; Müslim, İmâre, Bâb: 53, Had. No: 176, III. 1524.

58 47-Muhammed (Kıtâl)-18.

59 Celâluddin Devvânî, Zevrâ, Tasvir-i Efkâr Matbaası, 1286, s.1 (Eser, 62 sahifeden mürekkep küçük boy bir risaledir).

60 Muhammed b. Derviş el-Hût, el-Ehâdisu'l-Müşkile fi'r-Rütbe, Beyrut 1403/1983, s. 259. Deylemi'nin eserinde geçen bu ifadeler “haber” olarak nitelendirilmektedir.

leşmiş, Rumeli'de ve diğer İslâm ülkelerinde meydana gelen feci olaylar ile kıyamet kopmuştur. Kaldı ki "kıyamet" "kıyam" dan alınmış olup kıyamet kopan yerde sükun ve rahat kalmayıp halk ayaklanarak "**ateş etrafında yayılmış pervaneler gibi**"⁶¹ şuraya buraya darmadağın olduklarından öyle bir büyük felakete –müsebbibin ismiyle sebebin tesmiyesi- kabilinden kıyamet denildi. Allah ne güzel yardımcıdır.

İnsanların dilinde kullanılmakta olan ve hurafe gibi görünen bir takım hikayelerin hakikati ve anlatılarının ortaya çıkması da ahir zamanın acayip olaylarından. Mesela denilir ki "rim papa" (Roma'daki Papa demektir) Hz. Ali kerremallahu veche'nin vurduğu kılıç ile yaralanmasına rağmen, Rim Papa hayat suyundan bir damla içmiş olduğu için, ölümü Deccâl'in ortaya çıkışı sırasında olacağı söylenmektedir. İşte bu da ahir zamanın acayıplıklarından dem vuran bir örnektir. Bunun da hal ve açıklaması erbabına malumdur.

YE'CÜC VE ME'CÜC'ÜN ORTAYA ÇIKIŞI

Ye'cüc ve Me'cüc'ün ortaya çıkışı kıyamet alametlerindedir.

Sahih-i Müslim ve Buhârî'nin rivayet ettikleri hadislerde Ye'cüc'ün seddinin yıkılmasını çok yakın olarak göstermişlerdir.

Ye'cücü topluluklar, hakikat dilinde, kültürü ve nesli bozan her topluluğa denildiği gibi; sed, fesad ve fitneye engel olan yüce kanunlardan ve Zülkarneyn de onun kurucusundan ibarettir.

Asr-ı saadetten sonra kuzey milletlerinden Hülagü ve Cengiz gibi nice fitne sahibi Ye'cücler çıkmış ve yer yüzünü ifsad etmişlerdir. Malumdur ki Çin halkının bir kısmı kuzeydeki toplulukların vahşiliklerinden emin olmak için milattan önce 247 tarihinde Çin imparatoru Shi Huangdi zamanında⁶² Asya'da o bilinen büyük seddi yapmışlardı. Bu yolda, sed ile korunmak ilk dönemlerde bütün topluluklarda cari idi. Görülmez mi ki Pekin, İstanbul, Roma ve diğer marmur ve yıkılmış eski büyük şehirlerin etrafı sedlerle güçlendirilmiştir.

Çünkü sedden, Ye'cüc ve Me'cüc'den Kutsal kitapların en eskisi olan Tevrat bile bahsediyor.⁶³

Zülkarneyn çeşitli kimseler olup, mutlak anlamda, bir adil hükümdarın lakabıdır. Bunlardan birisinin ismi Sa'b'dır. Bundan birkaç bin sene önce ortaya çıkıp hakimiyetini genişletmiş, doğu ve batıya yolculuk etmiş, Asya'da bir çok sedlerden birisini yapmış olduğu için o da, hakikat diline uygun düşmesi bakımından, Kur'ân-ı Kerim'de söz konusu olmuştur. Hatta yukarıda adı geçen Çin imparatoru, bilinen büyük seddi yapmak fikrini Zülkarneyn'in "zübürü'l-hadîd= demir küteler"⁶⁴ i eriterek sağlamlaştırmış olduğu sedden almış olabilir.

61 101-Kâria-4

62 Çin Seddi'nin bazı bölümleri İÖ. 4. Yüzyılda yapılmıştı. Qin hanedanının (İÖ. 221-206) ilk imparatoru Shi Huangdi'nin komutanlarından Meng Tian tarafından tamamlanmıştır. (AnaBiritannica).

63 Kitab-ı Mukaddes, Tekvîn, 10.

64 18-Kehf-94,95,96: "Dediler ki: Ey Zülkarneyn! Ye'cüc ve Me'cüc bu yerde fesat çıkarıyorlar. Bizimle onlar arasında bir sed yapman şartıyla sana bir vergi versek. Zülkarneyn dedi ki: Rabbimi beni içinde bulundurduğu iktidar daha hayırlıdır. Bedeni kuvvetle bana yar-

Ye'cüc ve Me'cüc'ün coğrafyası Arabistan'a göre doğu ve kuzey doğu kavimlerinden ibarettir. Bu topluluk sedleri yıkarak biraz önce açıklandığı gibi, defalarca ortaya çıkmış, ayak bastıkları yeri harabeye çevirmişlerdir. Fakat son ve büyük çıkışları günümüzde ve şu anda gerçekleşmektedir. Yani Çin ve Japon milletleri bütün güçleriyle Asya'yı zorlamakta ve kuşatma altına almakta oldukları, yani Japonya'nın Kore ve Mançurya'yı ele geçirmesi ve hatta Japonların Küçük Asya ve Anadolu'ya göçleri fikrinin söz konusu olması, Tokyo yerel gazetelerinin bu konuda teşvikleri, Çin'de uyanma belirtileri görülerek "Asya Asyalılarıdır" fikrinin genel kabul görmesi ve aynı zamanda adı geçen seddin ilerisinde ve gerisinde kültürü ve nesli ifsad eden ihtilal hareketlerinin zamanımızda olması Ye'cüc ve Me'cüc'ün ortaya çıktığını gösterir.

Bu topluluk ortaya çıktığında, Ruhullah'a mazhar olan Mesih İsa rolündeki kişiyi ve peygamber soyundan gelecek Mehdi'yi Şam'da, yani Asya kıtasında kuşatıp sıkıştıracakları hadislerde ifade edilmektedir ki, bugün için bu baskıya Mehdi rolünü üstlenen hürriyet taraftarları ile İsa rolünü üstlenen Ruhullah maruz kalmaktadır.

Kamus mütercimi Asım Efendi'nin açıklamasına göre Hazreti Ali kerremallahu vecheh ve radiyallahu anhin bir lakabı da hakikat dilinde "seçilmiş Zülkarneyn"dir. Zira Hz. Ali'nin ifsatçı topluluğa karşı yapmış olduğu seddi gayet sağlam ve yüksek, maddi değil manevidir.

Kısaca, Ye'cüc ve Me'cüc'ün ortaya çıkış ve faaliyet alanı Asya kıtasıdır.

İnsan nefesine nazaran daima Ye'cüc ve Me'cüc var ve faaliyet halindedir. Fakat, dış dünyaya nazaran Ye'cüc ve Me'cüc, Çin-i Maçin ve bayraktarları Japonlardır.

Ye'cücî toplulukların ortaya çıkışı hakikatlerin daha çok ortaya çıkmasına sebep olacağı için İslâm daha parlayacaktır. Zira Kur'ân-ı Kerim'de **(O gün, bazıları serbest bırakmışsınız; bazıları içinde dalgalanır dururlar. Sûr'a üfürülmüş ve onları bir araya toplamışsınız)**⁶⁵ âyetinin gereği, büyük müfessirlerin açıklamasına göre, Ye'cüc ve Me'cüc diğer insanlarla fikir birliği ederek hepsi Tanrı'yı birlemede bir ümmet olacağına işaretler. Sûr'un üflenmesi uyanışın meydana gelmesidir.

SONUÇ

Sufilikte insan nefesine oranla bütün kıyamet alametleri meydana gelmekte olup Kur'ân'ın anlamları her zaman ve her yerde herkese uygun düşmektedir.

Bu yüce meslekte cansızlar, hayvanlar ve bütün yaratıklar çeşitli anlamlara delalet eden harfler ve kelimelerden ibaret olup, alemi kendisinde toplayan insan bu anlamların hepsini kısa ve öz olarak içine almaktadır.

dım edin de sizinle onlar arasına bir engel yapayım. Bana demir kütleleri getirin. İki ucunu eşitlendiği zaman körükleyin. Nihayet, demiri bir ateş haline soktuğunda, getirin bana üzerine erimiş bakır dökeyim, dedi."

65 18-Kehf-98,99: "Zülkarneyn dedi ki: Bu sed Rabbinden bir rahmettir. Rabbinin vaadi geldiği zaman onu dümdüz yapacaktır. Rabbinin vaadi hakıdır. O gün, bazıları serbest bırakmışsınız; bazıları içinde dalgalanır dururlar. Sûr'a üfürülmüş ve onları bir araya toplamışsınız."

Bu anlamların hepsini açıklamakta söz ve kalem yetersiz kaldığından, (arif olana bir işaret yeter) sözü bu meslekte değişmez bir ilkedir. Binaen aleyh (yer yüzündeki bütün ağaçlar kalem olsa, yedi deniz de bir araya gelse, Allah'ın kelimeleri yazmakla tükenmez...)⁶⁶ âyeti gereğince, Allah'ın kelimelerinin sonsuzluğu karşısında kalem aciz kalır ve hayretle susar.

Allah her türlü noksanlıktan uzaktır; O'na şükrederiz.